

Δράση για την ειρήνη

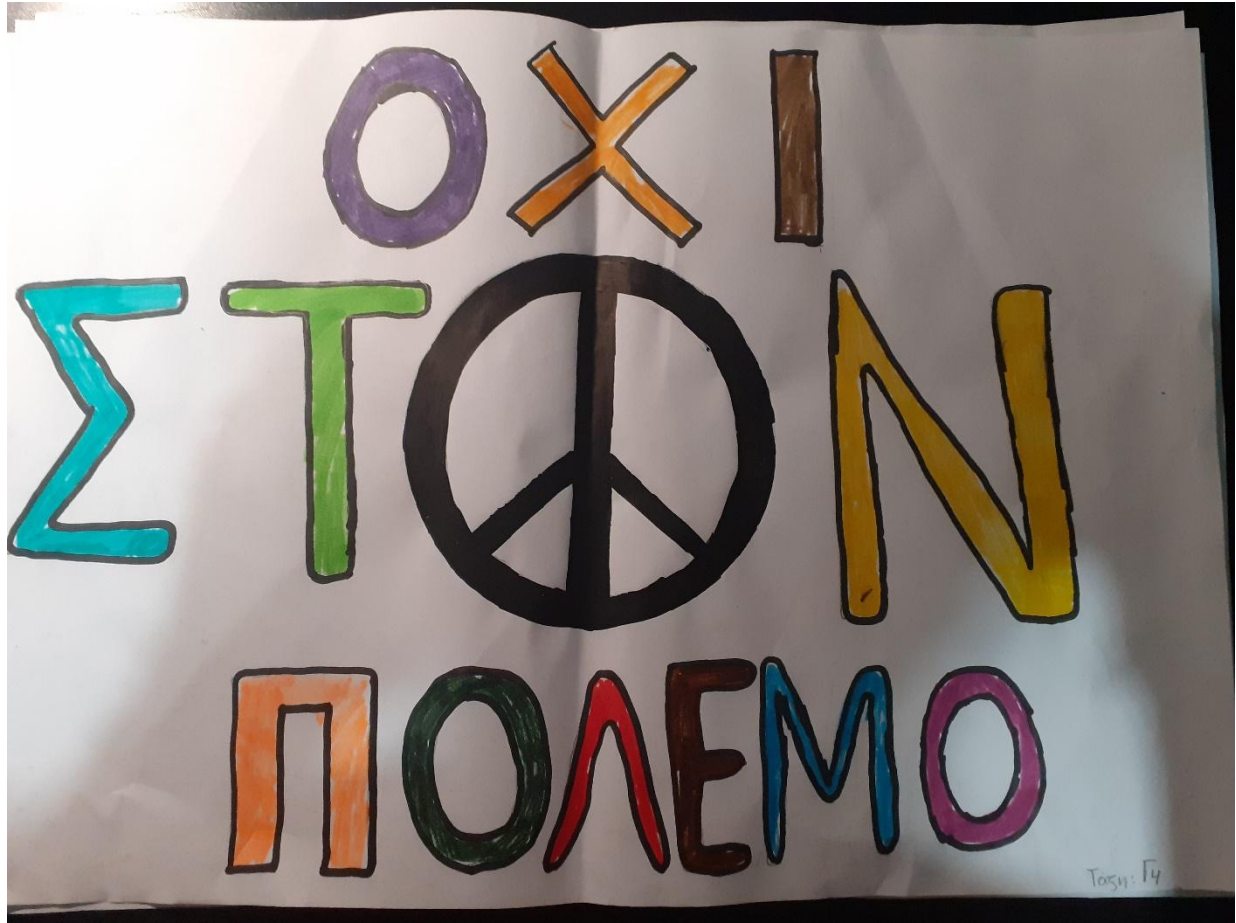
13-10-23

Παρακολουθώντας όπως όλοι μας τον θάνατο, τις βιαιοπραγίες, τον εξευτελισμό της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας, τον εκβαρβαρισμό ανθρώπου εναντίον ανθρώπου, με πρόταση της διευθύντριας του σχολείου, κυρίας Σύρμα Ευαγγελίας, ο σύλλογος καθηγητών αποφάσισε την πραγματοποίηση δράσεων υπέρ της ειρήνης και κατά του πολέμου, στις 13/10/23 στον σχολικό χώρο.

Οι μαθητές και μαθήτριες του σχολείου μας την 2^η και 3^η ώρα των μαθημάτων συγκεντρώθηκαν στο προαύλιο και με τις οδηγίες των καθηγητών τους έφτιαξαν με τα σχολικά τους σακίδια το σήμα της ειρήνης και συνθήματα που εξέφρασαν την αντίθεσή τους στον πόλεμο, την αδικία και την καταπάτηση των ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ και των αρχών του ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥ. Επιπλέον, άκουσαν τραγούδια για την ειρήνη, διάβασαν ποιήματα, σχημάτισαν μια ανθρώπινη αλυσίδα και περιέτρεξαν το 1^ο Γυμνάσιο και το 1^ο Λύκειο, αλλά και ζωγράφισαν σχετικές αφίσες ανά τμήμα, όπως φαίνεται από τις παρακάτω φωτογραφίες.

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ - ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

(<https://filol.gr/files/kritiria/31-eirini-kritiria.pdf>)

Τάσου Λειβαδίτη, «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος»

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι για την ειρήνη και
για το δίκιο.

Θα βγεις στους δρόμους, θα φωνάξεις, τα χείλια σου θα
ματώσουν απ' τις φωνές
το πρόσωπό σου θα ματώσει από τις σφαίρες — μα ούτε
βήμα πίσω.

Κάθε κραυγή σου μια πετριά στα τζάμια των
πολεμοκάπηλων

Κάθε χειρονομία σου σα να γκρεμίζεις την αδικία.

Και πρόσεξε: μη ξεχαστείς ούτε στιγμή.

Έτσι λίγο να θυμηθείς τα παιδικά σου χρόνια
αφίνεις χιλιάδες παιδιά να κομματιάζονται την ώρα που
παίζουν ανύποπτα στις πολιτείες
μια στιγμή αν κοιτάξεις το ηλιοβασίλεμα
αύριο οι άνθρωποι θα χάνονται στη νύχτα του πολέμου
έτσι και σταματήσεις μια στιγμή να ονειρευτείς
εκατομμύρια ανθρώπινα όνειρα θα γίνουν στάχτη κάτω απ'
τις οβίδες.

Δεν έχεις καιρό

δεν έχεις καιρό για τον εαυτό σου
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί ν' αφήσεις τη μάνα σου, την αγαπημένη
ή το παιδί σου.

Δε θα διστάσεις.

Θ' απαρνηθείς τη λάμπα σου και το φωμί σου

θ' απαρνηθείς τη βραδινή ξεκούραση στο σπιτικό κατώφλι
για τον τραχύ δρόμο που πάει στο αύριο.

Μπροστά σε τίποτα δε θα δειλιάσεις κι ούτε θα φοβηθείς.

Το ξέρω, είναι όμορφο ν' ακούς μια φουσαρμόνικα το βράδι,
να κοιτάς έν' άστρο, να ονειρεύεσαι
είναι όμορφο σκυμένος πάνω απ' το κόκκινο στόμα της
αγάπης σου
να την ακούς να σου λέει τα όνειρά της για το μέλλον.
Μα εσύ πρέπει να τ' αποχαιρετήσεις όλ' αυτά και να
ξεκινήσεις
γιατί εσύ είσαι υπεύθυνος για όλες τις φουσαρμόνικες του
κόσμου, για όλα τ' άστρα, για όλες τις λάμπες και για όλα τα
όνειρα
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
μπορεί να χρειαστεί να σε κλείσουν φυλακή για είκοσι ή και
περισσότερα χρόνια
μα εσύ και μες στη φυλακή θα θυμάσαι πάντοτε την άνοιξη,
τη μάνα σου και τον κόσμο.
Εσύ και μες απ' το τετραγωνικό μέτρο του κελλιού σου
θα συνεχίζεις τον δρόμο σου πάνω στη γη.
Κι' όταν μες στην απέραντη σιωπή, τη νύχτα
θα χτυπάς τον τοίχο του κελλιού σου με το δάχτυλο
απ' τ' άλλο μέρος του τοίχου θα σου απαντάει η Ισπανία.
Εσύ, κι ας βλέπεις να περνάν τα χρόνια σου και ν'
ασπρίζουν τα μαλλιά σου
δε θα γερνάς.
Εσύ και μες στη φυλακή κάθε πρωί θα ξημερώνεσαι πιο
νέος
Αφού όλο και νέοι αγώνες θ' αρχίζουνε στον κόσμο
αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος
θα πρέπει να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε
πρωινό.
Αποβραδής στην απομόνωση θα γράψεις ένα μεγάλο

τρυφερό γράμμα στη μάνα σου
θα γράψεις στον τοίχο την ημερομηνία, τ' αρχικά του
ονόματός σου και μια λέξη: Ειρήνη
σα να 'γραφες όλη την ιστορία της ζωής σου.
Να μπορείς να πεθάνεις ένα οποιοδήποτε πρωινό
να μπορείς να σταθείς μπροστά στα έξη ντουφέκια
σα να στεκόσουνα μπροστά σ' ολάκαιρο το μέλλον.
Να μπορείς, απάνω απ' την ομοβροντία που σε σκοτώνει
εσύ ν' ακούς τα εκατομμύρια των απλών ανθρώπων που
τραγουδώντας πολεμάνε για την ειρήνη.
Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

[πηγή: Τάσος Λειβαδίτης, *Ποίηση*, Κέδρος, Αθήναι 1979, σ.
121-124]

